

Evi De Jean neemt Israël mee naar Amsterdam

Evi De Jean zoekt haar thuis in de voorstelling Aarde. Foto Coen Bouwman

AMSTERDAM – Als Evi De Jean op het dakterras van haar woning zat, kwam steeds weer dezelfde vraag bij haar op: waar is mijn thuis? Ze werd geboren op Bermuda, ging naar school in Tel Aviv, bracht haar pubertijd door in Antwerpen en woont nu in Amsterdam. Vorig jaar ging ze terug naar Israël, het land van haar vroegste herinneringen. Een reis die Aarde tot gevolg zou hebben, de opvolger van haar bejubelde debuutvoorstelling Overleven.

Ze wist dat de realiteit zou botsen met het beeld uit haar jeugd, maar dat het zo heftig zou zijn, had ze zich niet gerealiseerd. "Ik was echt geshockeerd. Vooral de impact van die muur om de Palestijnse gebieden was enorm."

De Jean ging tijdens haar reis ook naar het huis waar ze als meisje had gewoond. Ze zette in op een lange, romantische zoektocht, maar dat viel een beetje tegen. Lachend: "Mijn vader had een soort plattegrond op een servetje gekrabbeld. Maar toen ik het adres aan een taxichauffeur gaf, tikte hij het in op zijn tomtom en zette me zo voor de deur af. Shit!" Er bleek niemand aanwezig te zijn. Ze keek door de ramen naar binnen en zag ingepakte meubels staan, een televisie in een doos. Het muurtje in de tuin was lang niet zo hoog als ze het zich herinnerde. Al met al een teleurstellende onderneming, maar gelukkig woonden de burens nog steeds in hetzelfde huis. "Het duurde even voordat ze me herkenden, maar toen was het ook direct heel warm. We hebben de hele avond foto's doorgebladerd."

Terug in Amsterdam realiseerde De Jean zich al snel dat ze er een voorstelling over wilde maken. "Dat contrast tussen vroeger en nu, tussen realiteit en herinneringen, hield me heel erg bezig. En er valt mooi theater van te maken. Die zoektocht naar thuis is voor veel mensen herkenbaar."

Net als Overleven is ook Aarde een heel persoonlijke voorstelling. Nieuw is het politieke randje. "Daar ontkom je niet aan als je in Israël rondloopt. Overal staan militairen en iedereen die je spreekt, is doordrongen van de bezetting." Daarom vertelt De Jean tijdens de voorstelling niet alleen haar eigen verhaal, maar ook dat van Awda, een Palestijnse vrouw die

ze jaren geleden in Nederland ontmoette en in Bethlehem stomtoevallig weer tegen het lijf liep.

"Awda blies al mijn vooroordelen over Palestijnse vrouwen omver. Ze is een heel kleurrijke vrouw. Ze woonde jaren in New York, werd verliefd en studeerde daar ook, maar toen het geweld in Bethlehem toenam, moest ze kiezen: blijf ik hier in vrijheid leven of ga ik terug om mijn volk te helpen? Ook zij stond voor de vraag: waar is mijn thuis?"

Awda keerde uiteindelijk terug naar haar geboortestad en zit daar nu bijna gevangen. "Ze kan niet zomaar de stad uit door de muur. Daar heeft ze vergunningen voor nodig. Ik vind dat verschrikkelijk. Wat denken mensen als ze zo'n muur optrekken?"

Hoewel De Jean Aarde een volwassener programma vindt dan haar eerste voorstelling, benadrukt ze dat het niet zwaarmoedig is. "Het is echt een ontdekkingsstocht met verhalen en muziek." Die muziek werd gecomponeerd door vier zeer verschillende componisten, onder wie Fernando Lameirinhas, die eerder met Bløf werkte. "Ik heb gedacht over wie ik nu echt goed vind en ze met knikkende knieën gevraagd of ze misschien muziek bij mijn teksten wilden schrijven. Gelukkig zeiden ze alle vier ja." (MIKE PEEK)

Speellijst: www.evidejean.com